Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Життя в родині СС

фон

Фріц Вайцель

Обергрупенфюрер СС і генерал поліцейських

1939 рік

Перекладено з доповненнями

Чарльз Барджер

Нове форматування з виправленнями та доповненнями від

Сонячне світло

&

Ламмас 2007

Machine Translated by Google

Зміст

Святкування в житті родини СС.....4 Щорічні свята родини СС: Річний цикл 4
Святкування Різдва.....6
Розклад 6
Липневий вінок..... 7
Випічка.....9 Різдвяні пісні та оповіді.....11 День Вотана та липневий віщун..... 12
Різдвяна ялинка.....20
Зимове сонцестояння в будинку есесівця.....20
Святкування Різдва ..... 21 рік
Новорічна ніч та липневий святковий вечір (Jul-Leuchter)..... 22 Святкування Великодня..... 27 Великодня ялинка ..... 27 Великодні яйця..... 27 Великодня прогулянка..... 28
Великодні вогнища 28
Травневий час ..... 32 Літнє сонцестояння ..... 32 Свято врожаю ..... 33 Обряди смерті ..... 33 Куточок лип та сс ..... 35 Сімейна книга ..... 36 Наші рунічні літери ..... 37 Святкування дня народження ..... 41 Особливі свята в родині 42
Надання імені дитині ..... 42 Молодіжні організації СС ..... 44 Весільна церемонія та вступ дружини до лав СС ..... 47 Похоронні обряди..... 50 Присяга есесівця 51

Machine Translated by Google

Свята в житті родини СС

Ця публікація пояснює значення різних святкувань і надає рекомендації родині СС щодо того, як святкувати їх у належному дусі. Прочитавши цю брошуру, кожен есесівець та есесівка повинні глибше зрозуміти ці святкування. Ця брошура має бути особливо корисною для есесівки, оскільки більшість підготовки лягатиме на неї.

Знання звичаїв наших предків дає нам внутрішній спокій; дотримання цих звичаїв дає нам напрямок і силу.

Щорічні свята родини СС: Річний цикл. З незапам'ятних часів наші предки поклонялися Сонцю як дарувальнику життя та тепла. Воно сяяло над ними, як золотий диск, котилося по небу, як колесо.

Сонце визначає плин кожного дня, а його шлях сам по собі є колом. Воно малює довші та коротші лінії навколо Землі. О 6:00 ми бачимо його на Сході, опівдні на Півдні та о 18:00 на Заході. А літньої півночі ми бачимо його на крайній Півночі, де воно завершує свій добовий цикл.

Крім того, наші предки сприймали плин цілого року як точки на колесі. Це був старий колісний календар, який можна було побачити на горизонті. Під час зимового сонцестояння Сонце на короткий час з'являється на арктичній півночі в південній точці; під час дня літнього сонцестояння воно знаходиться в північній точці. З'єднання цих точок утворює лінію горизонту Північ-Південь.

У наших широтах Сонце сходить у дні Середини літа та Середини зими на північному сході та південному сході, а потім заходить на північному заході та південному заході. З'єднувальні лінії цих точок утворюють X: ділять вже розділене коло на шість частин (Малькрейц , або «позначений хрест»), а звідти випливає старовинний знак колеса:

Machine Translated by Google

Потім видаліть зовнішнє коло, і у вас буде руна Хагала:

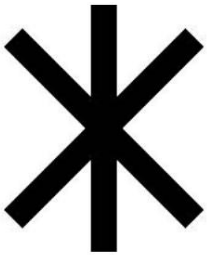

З далекої Півночі наші предки принесли з собою фундаментальний досвід, який став дуже важливим для їхнього майбутнього і особливо для нас, коли ми знову відкриваємо свою спадщину. Він полягав у наступному.

На крайній Півночі Літо та Зима боролися одне з одним як сили світла і темряви. Темна Зима з її суворістю та холодом, здавалося, перемагала коротке, безплідне Літо. І все ж Літо приходило рік за роком, незважаючи на могутність Зими. Якби його прихід щороку не був неминучістю, це означало б смерть Нордичного Народу. Сумний і пригнічений Нордичний Народ спостерігав, як коло Сонця стає все меншим і меншим наприкінці Літа. Сонце старіло, слабшало, блідоло. Його шлях коротшав, і в липні було лише кілька годин денного світла, а потім воно тонуло в холодному Північному морі і було поглинене, ніби його з'їв монстр у День Середини Зими. Воно було мертвим і лежало в могилі. Питання про те, чи залишиться Сонце похованим, було таким же важливим, як і питання про те, чи житиме людство, чи помре.

У День Середини Зими сталося диво: Сонце піднялося зі своєї водяної могили. Воно народилося, як дитина, набралося сил і з'явилося перед святкуючим і радісним Народом, який відчував, що життя повернулося до них. Це траплялося щороку. І щороку вони святкували це як своє найважливіше свято, своє священне і святе нічне свято. Вони вітали Сонце запаленими смолоскипами, щоб допомогти йому звільнитися від пут смерті Зими. І вони святкували якомога частіше постійно зростаючі кола Сонця. Вогнища палали високо того дня навесні, коли день і ніч були однакової тривалості, бо Сонце, безсумнівно, нарешті виграло битву. І знову в Літню ніч, коли Сонце здобуло свою найбільшу перемогу, а ніч тривала лише кілька годин. Це свято зрештою стало найважливішим з усіх.

Сильне Сонце зробило можливим зібрати врожай, що стало причиною для чергового бенкету, після якого його сила швидко зникла, і воно знову прямує до смерті, яка, у свою чергу, стане новим життям.

Ще в скандинавські та германські часи німецького народу люди розповідали про смерть і воскресіння Сонця в багатьох різних казках. Нам пощастило знати більше про цю ранню культуру нашого народу, ніж про деякі набагато пізніші періоди нашої історії. Цей досвід Сонця є предметом майже всіх наших дохристиянських казок, які брати Грімм зібрали, записали понад сто років тому і таким чином зберегли назавжди. Принцеса, схожа на Сонце, вбита злою зимовою силою, воскресла молодим героєм: ось суть усіх цих історій, які були дивовижно розширеними та різноманітними.

Machine Translated by Google

Людина бачила цей закон «вмирання та становлення» – Stirb und werde Гете – навколо себе в Природі.

Річний цикл Сонця визначає ритм усіх живих істот, як тварин, так і рослин. Усе їхнє життя обертається навколо молодості та старіння, вмирання та відродження. І власне життя людини слідувало цьому ритму. Нордична людина знала, що її життя походить від стегон людини, призначеної померти. Усвідомлюючи власну смерть, вона передавала життя далі. Це була суть її вірувань. Те, що вона дізналася від Сонця, вона бачила у своїх лісах. Ось чому вона вважала дерева священними. Вона уявляла, що весь Всесвіт підтримується гігантським деревом: старим ясеневим деревом, описаним в Едді. У своїй вічності закон «вмирати і ставати» забезпечує постійне оновлення, вічний ритм.

Як зазначає Ніцше у «Заратустрі»:

> Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.
>
> Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.

> Все йде, все повертається; вічно обертається колесо буття. Все вмирає, все знову розквітає; вічно минає рік буття.
>
> Все ламається, все з'єднується заново; вічно дім буття будує себе. Все розпадається, все знову вітає себе; вічно дзвін буття залишається вірним.

Тому нордична людина мала на своїх святкуваннях вогнища, Сонячне колесо та дерево як символи. В оповідях ми читаємо про Дерево Життя, яке росте на могилі матері та захищає молоде життя своїми благословеннями.

Святкування Різдва

Коли минає Небелунг (листопад), місяць мертвих, починається час Різдва, з його усвідомленням сходу Сонця від сну, оновлення після зимової смерті, народження світла з темряви довгих ночей.

Хоча ми, німці, вже не живемо на крайній Півночі, і хоча ми можемо полегшити депресивні почуття за допомогою світла та опалення, давній досвід наших предків дуже сильний і яскравий у нас. Ми досі вважаємо Різдво найбільшим святом нашого року. Тому ми докладаємо всіх зусиль, щоб відсвяткувати його стильно з нашими родинами.

Розклад

Спочатку потрібно розглянути весь цей святковий час. Він тривав від 6-го липня (грудня), який був днем Вотана, а зараз є днем Святого Миколая, до 6-го дня Горнунга (січня), який був днем Фрігги, а зараз є Богоявленням. Головне святкування відбувалося в ніч середини зими, в ніч на 21 липня, коли гірські вершини палали вогнями.

Machine Translated by Google

Ми звикли до деяких змін у цьому розкладі. Час підготовки, Адвент, тепер триває з першої неділі липня до 24-го числа липня. Адвент містить чотири липневі неділі, День Вотана (6-го числа) та Зимове сонцестояння (21-го числа). Дванадцять священних днів починаються з Різдвяної ночі 24 липня та закінчуються в День Фрігги 6-го числа місяця Хорнунг. Ці 12 днів сповнені особливих святкувань, особливо в новорічну ніч та в Новий рік.

Липневий вінок. У першу

липневу неділю у вітальні вішають липневий вінок. Його ялинові гілки наповнюють будинок передріздвяними ароматами, червоні стрічки пробуджують радість майбутніх святкувань, а червоні свічки освітлюють темні зимові вечори. Різдвяний вінок еквівалентний старому Сонячному Колесу, і оскільки він зроблений з живої зелені, він нагадує нам про старе Дерево Життя. Як тільки ми встановимо ці зв'язки, ми обов'язково зробимо правильну підготовку до свята.

Есесівцю слід звернутися до свого дружнього візника та попросити дерев'яне колесо діаметром приблизно 50-80 см. Обов'язково знайдеться запасне. Він відрізає одну сторону маточини, щоб колесо лежало рівно. Потім його фарбують у темно-коричневий або яскраво-червоний колір, і так воно стає липовим колесом родини, яке слід зберігати на низькому столику або на сімейній скрині в кутку вітальні.

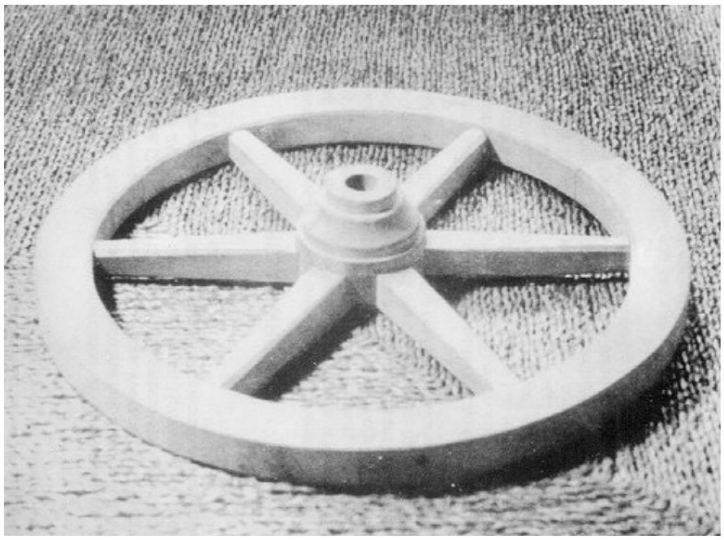

Липневе колесо, або «Сонячне колесо», з його глибоко вкоріненим германським релігійним значенням використовується як основа для дерева SS.

Невеликий, молодий, роздвоєний стовбур дерева без гілок встромляється в центр маточини, щоб ми могли відтворити Дерево Життя, що росте з Сонячного Колеса. Це Дерево Життя використовуватиметься родиною СС на кожному святкуванні року.

Замість колеса від воза можна використовувати дерев'яне колесо зі вставленими роздільниками, прикрашене рунічними літерами. Дерево все одно має бути закріплене в центрі. Його можна замінювати щороку...

Machine Translated by Google

стовбур різдвяної ялинки наприкінці сезону. Таким чином, глибоко символічне Колесо замінює безглузду чавунну підставку для ялинки, який немає місця в домівках есесівців. Те саме стосується електричних гірлянд на ялинці та жахливих скляних прикрас.

Тепер ми перев'язуємо червону стрічку з обох боків через розгалуження на верхівці ялинки, кінці якої прив'язуємо до липневого вінка, який тепер вільно висить приблизно на середині ялинки.

Типова різдвяна ялинка для святкування Нового року стоїть посередині сімейної скрині. Безпосередньо за нею знаходиться весільна тарілка, а з обох боків — липнева тарілка.

Липневий вінок виготовляється шляхом зв'язування пучків маленьких соснових гілочок навколо дерев'яного обруча (ідеально підійде дитячий іграшковий обруч) та кріплення до нього чотирьох червоних свічок.

Коли есесесіянка готує стіл до післяобідньої кави в першу липневу неділю, вона прикрашає його гілочками сосни та запалює першу свічку на липневому вінку. Кожної наступної неділі запалюється додаткова свічка. Таким чином, світло повільно зростає, доки до зимового сонцестояння на різдвяній ялинці не відбудеться вибух світла, що символізує вогні сонцестояння. Або ж прийнято запалювати чотири свічки в першу неділю, а потім зменшувати їх.

Machine Translated by Google

число на один щотижня. Таким чином зображується старий, вмираючий рік, який відроджується у численних свічках на різдвяній ялинці, навіть коли її остання свічка згасає.

Випічка

Традиційно німецькі домогосподарки випікають три різні види тістечок на Різдво:

1. Великий торт,
2. Імбирне печиво з мигдалем, 3. Фігурне печиво.

Домогосподарка повинна пам’ятати, що різдвяна випічка має особливе значення. Вона повинна бути не лише смачною, а й доповнювати значення свята. Таким чином, тістечка та печиво, як і різдвяна ялинка, липневий вінок та свічки, повинні символізувати великі зміни, що відбуваються під час зимового сонцестояння. І тому хороша домогосподарка-СС повинна пишатися тим, що дотримується старих рецептів і форм, відкидаючи всі дешеві та американські фабричні товари.

Великий торт, який подають зі свічкою посередині, та великий корж досі можна знайти в кожному будинку. Пряники та печиво, які мають такий чудовий смак, зроблені з меду та сиропу та наповнюють увесь будинок своїм чудовим ароматом, слід нарізати сердечками, зірками та коліщатками.

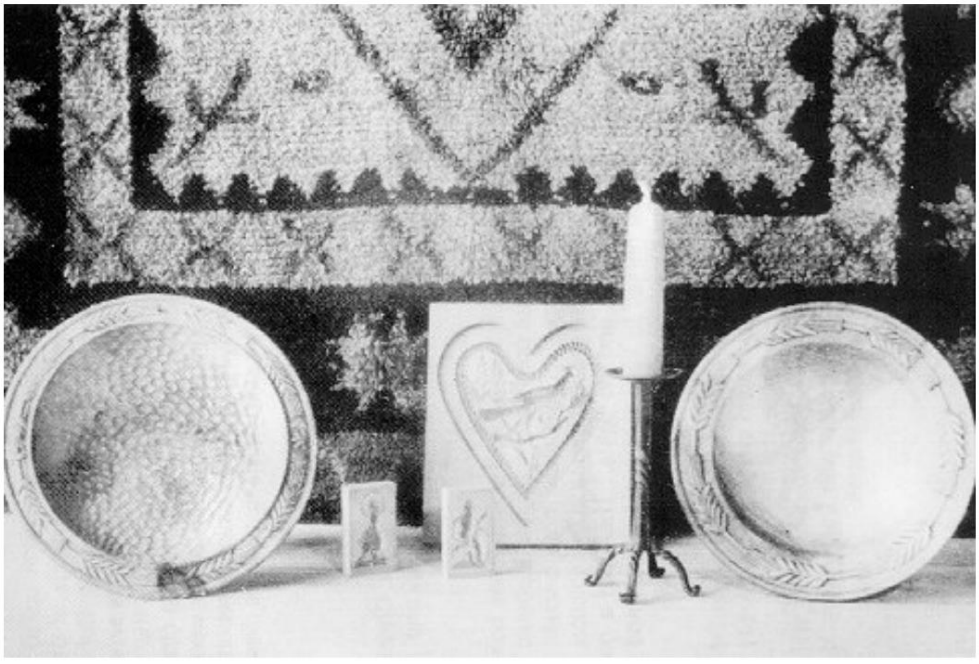

Дві дерев'яні тарілки «Джул» зображені з різьбленими мотивами пшениці. На них можна знайти багато різних різьблень, включаючи рунічні, хоча мотиви пшениці є одними з найпоширеніших. Також показано три дерев'яні форми, одна велика та дві маленькі, які використовуються для формування печива.

Machine Translated by Google

Зрештою, кожна сім'я SS повинна мати повний набір дерев'яних формочок для мигдалевого печива.

Переважні форми:

1. Півник, вісник дня; 2. Кабан, традиційна
різдвяна страва; 3. Вершник, Вотан на коні;
4. Мисливець, Вотан; 5. Прядильня,
Леді Холле або Фрігга; 6.
Дерево Життя; 7. Людська пара.

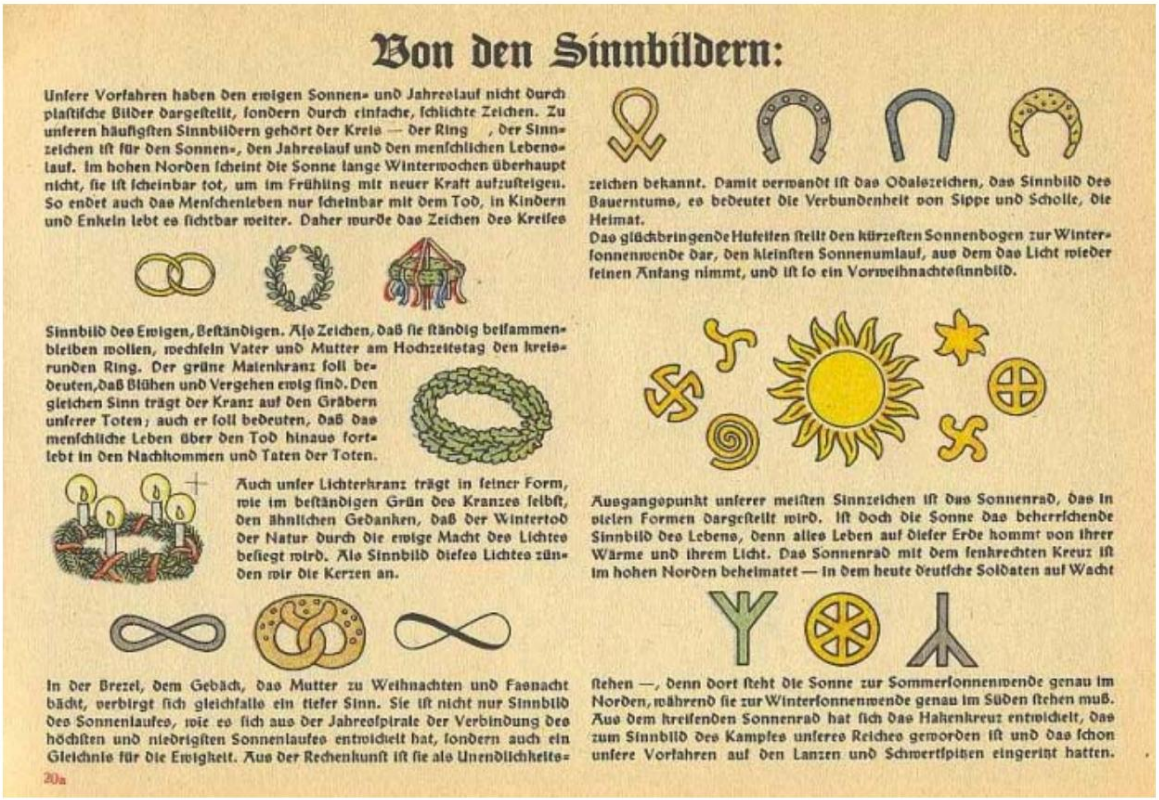

Печиво ручної роботи також слід робити у формі рунічних літер. Ця операція не складна, якщо спочатку тісто розкачати в довгий товстий корж. Такі рунічні літери, як свастика, руна Одал у всіх її різних формах, крендель, сонячна спіраль та підкова, потім можна легко сформувати. Так само можна сформувати чотири-, шести- та восьмиспицеве сонячне колесо.

Це печиво слід використовувати для прикрашання липневого вінка, різдвяної ялинки та різдвяного столу кожної родини СС.

Machine Translated by Google

Різдвяні пісні та оповідання

Липень – це особливо час для дітей. Батьки не можуть зробити достатньо, щоб скрасити ці похмурі дні та довгі ночі.

Тільки подумайте: звідки беруться наші глибокі почуття до Різдва?

Здебільшого це спогади з нашого дитинства. Перші враження тривають довше та залишають найглибше усвідомлення цих святкувань. Усі наступні святкування мають сенс лише за умови пробудження цього початкового розуміння.

Оскільки в Німеччині кожне покоління передавало своїм дітям старі традиції, у нас тепер є німецьке Різдво, якому заздрять усі інші народи.

Нам потрібно забезпечити, щоб ці старі традиції передавалися правдивим та незмінним чином, щоб вони пробуджували в наших дітях сильне почуття до своєї Батьківщини та свого народу, що дасть їм відчуття безпеки в цьому сучасному та стресовому світі.

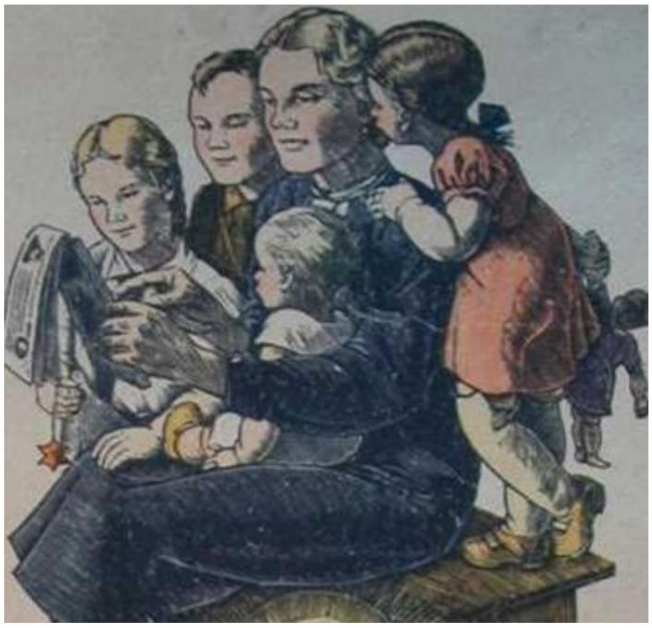

На Різдво діти повинні співати наші старі різдвяні пісні. Тому матері повинні самі знати ці пісні та навчати їх усім серцем і душею. Вечір у місцевій школі допоможе всім батькам, яких не навчили належним чином у дитинстві, правильно їх засвоїти.

Наші найкращі різдвяні пісні:

1. Високо у вітрах, 2. О
різдвяне дерево, які зелені твої гілки, 3. Священна ніч,
сповнена зірок.

Machine Translated by Google

Різдвяний сезон – це особливий час для розповіді історій. Основі наших казок тисячі років. Якщо ви зможете осягнути глибший сенс подій зимового сонцестояння, ви не лише порадуєте своїх дітей цими історіями, але й розширите власні знання про Різдво та вашу расову спадщину.

Щолипневої неділі прийнято розповідати одну історію, яка розповідає про сонцестояння та наступний рік:

1. У неділю 1 липня, Червона Шапочка: Дитина в червоній шапочці (Сонце) йде в темний ліс, щоб відвідати стару матір (Матір-Землю), і її ковтає чудовисько; юний мисливець приносить дитині свободу, а разом з нею і відродження року.

2. У неділю, 2 липня, Білосніжка: Дитя-князь йде в густий ліс, сягає царство Гномів (Мати-Земля) і його вбиває злий гном (мачуха); дитина спить на горі у скляній труні (крижана Зима), але її звільняє та приносить додому юний герой.

3. У неділю, 3 липня, діва Марлена: принцеса із золотим волоссям (Сонце) ув'язнена у вежі (смерть Сонця), і світ стає безплідним і порожнім; принц намагається звільнити її, але йому заважає погана наречена (погана наречена), поки не настає слушний час, і він впізнає потрібну наречену та не приводить її додому.

4. У неділю 4 липня, Спляча Красуня: Принцеса досягає вежі старої прядильниці та засинає глибоким сном; світ стає безплідним і порожнім, поки не приходить молодий принц і не проходить крізь трояндові живоплоти, бо час настав (зимове сонцестояння); він будить сплячу дівчину поцілунком, світ прокидається і сяє новим світлом.

Див. також стару сагу про Сігурда та Брюнгільду в оповіданні «Ваберлое » (або «Чарівний вогонь»).

День Вотана та літописець

Давнє свято Вотана відзначається 6 липня. У давнину Бог наших предків їздив по повітрю, відвідував свій народ, був привітним до них і залишав їм невеликі подарунки. Він сповіщав про початок зимового сонцестояння та настання Нового року.

Християнська церква не могла придушити ці щорічні візити цього білобородого, одноокого вождя добрих духів. Тож на місце Вотана вони поставили одного зі своїх уявних святих, святого Миколая.
Але в багатьох регіонах Німеччини залишилася історія про Шіммельрайтера (або «Вершника на білому коні»), відомого також як Хруодпрехт (або Рупрехт, що означає «Сяючий славою»), Вотан або просто Батька Юлетида.

Сім'ї SS повинні зібратися разом і зробити візит Отця Різдва пам'ятною подією для своїх дітей, які неодмінно подякують їм за це в наступні роки. Але якщо фактичний візит неможливий, усі члени сім'ї повинні поставити свої липневі тарілки на підвіконня,

Machine Translated by Google

де їх знайдуть вранці, наповненими яблуками, горіхами та печивом ручної роботи, першими вісниками майбутнього свята.

Кожен член родини повинен мати свою власну тарілку для лип. Коли народжується дитина, їй слід подарувати тарілку для лип на церемонії наречення імені. Це має бути стара олов'яна, дерев'яна або керамічна тарілка, прикрашена Деревом Життя та літерами. Оскільки ця тарілка використовується протягом усього життя, вона має бути красивою, але не надто великою. Її використовують на дні народження для свічок; на День Вотана, Різдво та Новий рік для частувань; у Великдень для яєць; на Свято врожаю для яблук; на Весільній церемонії для хліба та солі; і на похоронній церемонії для Світла Життя, яке має згаснути на ній.

Виготовлена порцеляновою фірмою CC Porzellan-Manufaktur Allach-München на Різдво 1941 року та доступна для публічного придбання, зображена тут « Липнева тарілка » має зелену облямівку із символічними мотивами Дерева життя на нижньому краї. Центр тарілки прикрашений «пролісками » .

Machine Translated by Google

Тарілка Аллаха Джул 1943 року прикрашена простим візерунком із крокусів, або «крокусів», що проростають крізь зимовий сніг.

Виготовлена Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, ця монета «Лип-Теллер» 1940 року зображує родину, вічнозелене дерево та багаття з гори, а також Sonnenrad, або «Сонячне колесо свастики».

Machine Translated by Google

В межах пролісків, крокусів та сонця, що сходить, на табличці Аллаха Джул 1944 року є напис поета та драматурга XIX століття К. Ф. Геббеля:

І від усіх зір нижче
Strömt ein wunderbarer Segen,
Dass die müden Kräfte wieder
Січ у новій свіжій регенерації,
І з їхніх фінішних щиток
Tritt der Herr so weit er kann,
Und die Fäden die zerissen,
Knüpft er alle wieder an.

І вниз з усіх зірок
Лине славне благословення,
Щоб стомлена сила
Може знову відчути себе оновленим,
І з темряви
Людина піде так далеко, як зможе,
І нитки, що були обірвані
Знову все буде полагоджено.

Machine Translated by Google

Спеціальні тарілки з фабрики Аллах, виготовлені з білого порцеляни та з рельєфними націонал-соціалістичними символами, були роздані як особисті подарунки від рейхсфюрера СС.

У центрі пластини 1943 року зображено піднятого орла, який стискає меч, та гроно дубового листя. На краю — відомі слова з листа Фрідріха дер Гроссе до д'Аржанса 1758 року:

> Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!
>
> Ми будемо атакувати навколо нас стільки, скільки потрібно, поки наш проклятий ворог не підкориться миру!

Machine Translated by Google

Центральним зображенням плити 1944 року є великий Хрест Матері, оточений кільцем із шести Залізних хрестів та шести Дубових листків. Напис навколо плити гласить: « Durch Mütter und Held ist unser der Sieg » («Перемога наша завдяки Матір'ю та Герою»).

17 років

Machine Translated by Google

На монеті «Jul-Teller» 1940 року в центрі зображено Меч Перемоги, по краю — шість свастик «Сонячне колесо», шість сердець та дванадцять рун Хагаль.

На липневій пластині 1942 року зображено свастику «Сонячне колесо» з факелом у центрі, оточену чотирма серцями та шістьма рунами Хагаль, а також напис «Тільки завдяки жертвам Рейх піднесеться високо».

Machine Translated by Google

Свастика «Сонячне колесо» та руна «Мама» домінують на квитанції «Лип-Теллер» 1941 року. По краю розташовані шість менших «Сонячних коліс», шість сердець та дванадцять рун «Хагал».

«Лип-Теллер» 1944 року дивізії Ваффен-СС «Лангемарк» вирізьблений з дерева та має центральну свастику у формі сонячного колеса з трьома кіньми.

Machine Translated by Google

Різдвяна ялинка

Після того, як есесівці стояли біля гірських вогнищ під час зимового сонцестояння та почули слова споглядання та застереження, вони принесли додому одне з маленьких дерев, що бачили вогонь.

Істину поміщають у маточину Липневого Колеса та прикрашають Різдвяними Вогнями. І так вічнозелене Дерево Життя стоїть у вітальні, сповіщаючи про смерть темної Зими та сяюче відродження прийдешнього часу.

Зимове сонцестояння в будинку есесівця

Ми повинні пам'ятати про значення різдвяної ялинки, навіть якщо нам доведеться купувати її на міському ринку. Це має бути гарна струнка ялинка, широкі гілки якої повинні поширювати урочистість та святковість у кімнаті. Вона повинна стояти в липневому та святковому кутках будинку. Її слід прикрасити з найбільшою ретельністю.

Не починайте приготування в останню хвилину, а потім поспішайте купувати будь-яку нісенітницю, яку пропонує найближчий магазин. Який сенс може мати мішура, ангельське волосся, скляні прикраси, блискітки та інша подібна нісенітниця на різдвяній ялинці родини СС?

Липневе колесо, яке підтримувало липневий вінок, тепер тримає різдвяну ялинку. На верхівці ялинки нічого не повинно бути; крона гілок має залишатися голою. Найкращі прикраси – це
запалені свічки.

Крім того, на ялинці слід розвісити багато червоних яблук тонкими дротами. Яблуко є символом майбутнього життя, а червоний – кольором сонця. Інші символи з подібним значенням – це горіхи, пофарбовані в золотий та срібний колір. І, звичайно ж, домашнє печиво ручної роботи з його...

Machine Translated by Google

на ялинці потрібно повісити різні значення, разом із марципановою свинею, що символізує липень Кабан.

Протягом довгих липневих вечорів батько повинен вирізати дерев'яні прикраси у всіх різних формах липневого колеса та свастики, щоб завершити оздоблення ялинки. Але головне враження завжди має справляти сама різдвяна ялинка, а не прикраси.

Святкування Різдва

Ми святкуємо Різдво ввечері, а не вранці. Різдво – це свято новонародженого світла та оновленого життя. Тому це свято вшанування народження дитини, подяки матері, побажань зростання всього Народу. Причина, чому ми даруємо подарунки на Різдво, полягає в тому, щоб висловити повагу до інших членів нашого Народу за ту роль, яку вони відіграють у його подальшому існуванні.

Таким чином, у Німеччині Різдво — це свято як для ближчої, так і для ширшої родини, яке, як правило, виключає сторонніх, але на яке завжди раді повернутися давно втраченому синові або тому, хто живе далеко.

Подарунки, які цінні лише тією мірою, якою дарувальник доклав зусиль, батько таємно кладе під ялинку. Коли все готове, родина збирається в сусідній кімнаті на вечерю. Стіл має бути святковим і ретельно накритим. Це початок святкування Різдва.

Трапеза має бути ситною, з основною стравою з коропа, гусака, кабана або зайця. Цих тварин традиційно їдять на різдвяну трапезу, і їх ніколи не слід замінювати іншою їжею.

Не лише подарунки, а й усе свято має бути сповнене сюрпризів для всіх членів родини. Батько запалює свічку в липневому свічнику, або «глиняному свічнику липень», від якого по черзі світяться свічки на ялинці. На ялинці має бути 13 (що символізують 12 місяців плюс 13-й оновлюваний) або 27 (три місячні тижні кожен з дев'ятьма днями) свічок. Три сусідні свічки повинні залишатися незапаленими. Потім він за допомогою маленького дзвіночка закликає дружину, дітей та інших членів родини до кімнати.

Поки вони милуються ялинкою, він запалює останні три свічки та каже:

> Це світло повинно горіти для наших предків, які сьогодні з нами. Це світло повинно горіти для моїх загиблих товаришів з війни. Це світло повинно горіти для мільйонів наших німецьких братів по всьому світу, які всі святкують Різдво разом з нами сьогодні ввечері.

Після цього всі мають заспівати пісню «О різдвяне дерево, як зелені твої гілки», без якої немислиме святкування Різдва, та відкрити подарунки. Вечір має бути тихим і щирим. У призначений час родина вислухає різдвяне звернення заступника фюрера, відчуваючи через нього зв'язок, що охоплює весь народ.

Machine Translated by Google

Німецькі брати. Протягом вечора слід показувати сімейні фотографії, розповідати старі сімейні історії та обмінюватися результатами досліджень сімейної історії.

Новорічна ніч та липневий лейхтер

Після Святвечірки настають Дванадцять Священних Днів, важливі святкові дні для наших предків, під час яких ніхто не працював. Кажуть, що Вотан та його Армія Мертвих літали повітрям; а Фрігга, або Леді Холле, вела Армію Ненароджених над головами Народу.

У ці дні нам слід запалювати свічки на ялинці якомога частіше. У новорічну ніч святкування досягає нового апогею. Події Різдва повторюються, і ми знову прощаємося зі старим і з надією дивимося в майбутнє.

Останній вечір року – дуже щасливий час. Діти купили маленькі феєрверки та самі розважаються. Мама приносить ложку для лиття свинцю, який завжди слід використовувати лише для цієї мети. Свинець плавлять на ложці та кидають у миску з холодною водою. Отримані фігури та форми провіщають майбутнє. Вітальні листівки надсилають далеким родичам. Пунш наповнює будинок своїм ароматом, а вечеря така ж розкішна, як і на Різдво.

Лип -Лойхтер, подарований рейхсфюрером СС Гіммлером есесівцю, є найважливішим символом, який використовується протягом року для позначення святкувань та пам'ятних подій. Його вирізане серце символізує вогнище та дім, а руна Хагал — мир через перемогу.

Machine Translated by Google

Опівночі, коли свічки на різдвяній ялинці догорять, есесівець поставить на стіл липовий підсвічник . Підсвічник зі свічкою, яка горіла цілий рік, запалювали на кожному сімейному святі протягом минулого року. Його свічка згоріла, і сьогодні ввечері їй мають поставити нову.

Так само, як наші предки ніколи не дозволяли священному вогню для приготування їжі згаснути, так і наша свічка Jul-Leuchter завжди повинна мати світло. Таким чином, вона стає символом незгасаючого сонячного світла. Кожен дуже замислюється, коли стара свічка нарешті догорає, а на її місце ставлять нову.

Військовослужбовці СС отримують глиняний свічник та грамоту за липень

Machine Translated by Google

Церемонія презентації Jul-Leuchter у Фландрії

Всесвітньо відомі глиняні свічники Jul виробляються на фабриці в Аллахі

Machine Translated by Google

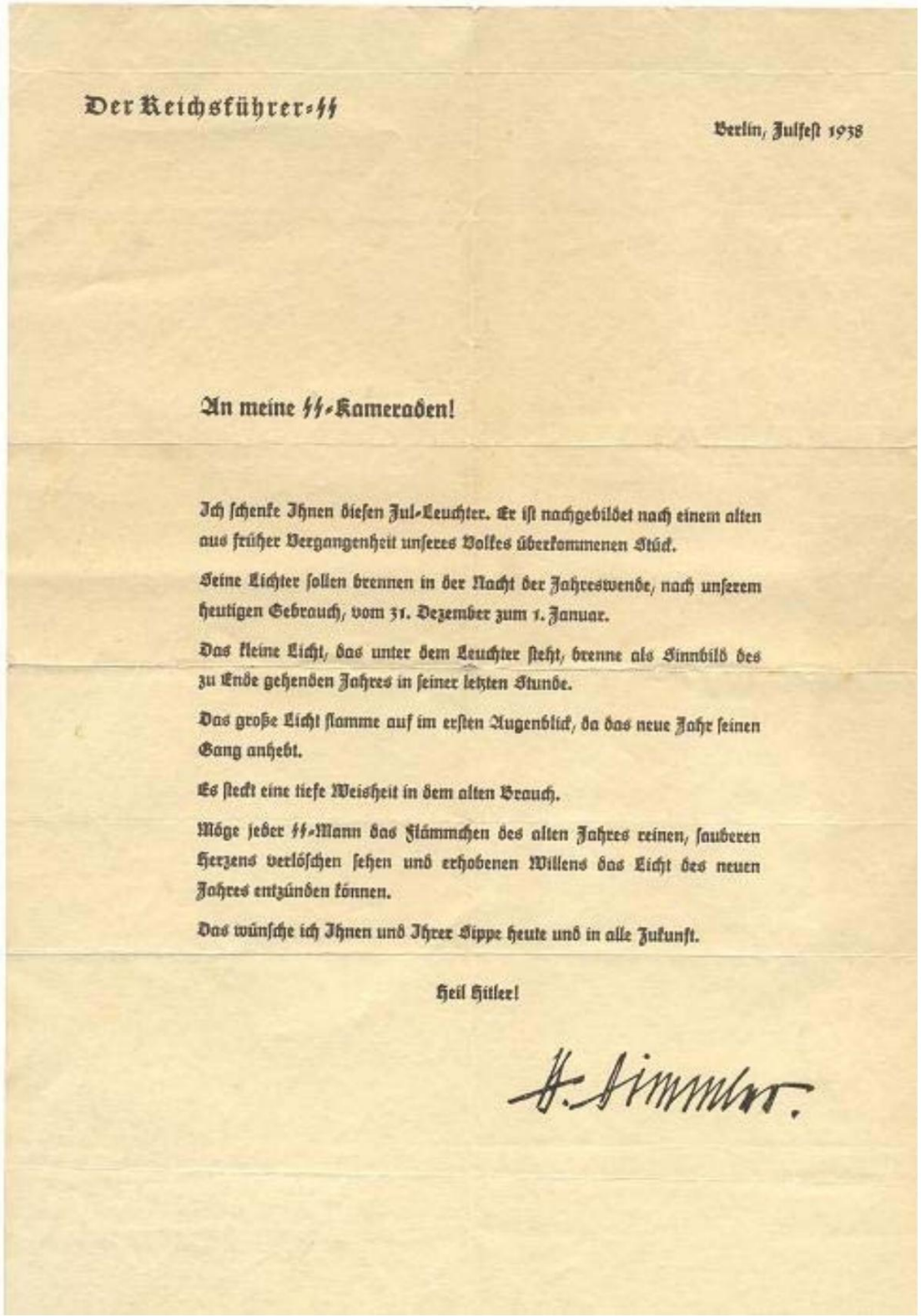

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler

Цитата Jul-Leuchter за 1938 рік

Machine Translated by Google

Слова цитати такі:

Я дарую вам цей глиняний свічник «Люль». Він виготовлений у традиційному стилі нашого народу.

Його світло горітиме протягом новорічної ночі, яка для нас припадає на ніч з 31 грудня на 1 січня.

Маленька свічка горітиме як символ року, що закінчується, в його останні години.

Велика свічка запалиться з першою миттю Нового року.

У цьому звичаї є глибока мудрість.

Нехай кожен есесівець з чистим серцем спостерігає, як згасає маленьке світло, і з новою силою запалює нове світло нового року.

Цього я бажаю вам і вашим рідним сьогодні і на все майбутнє.

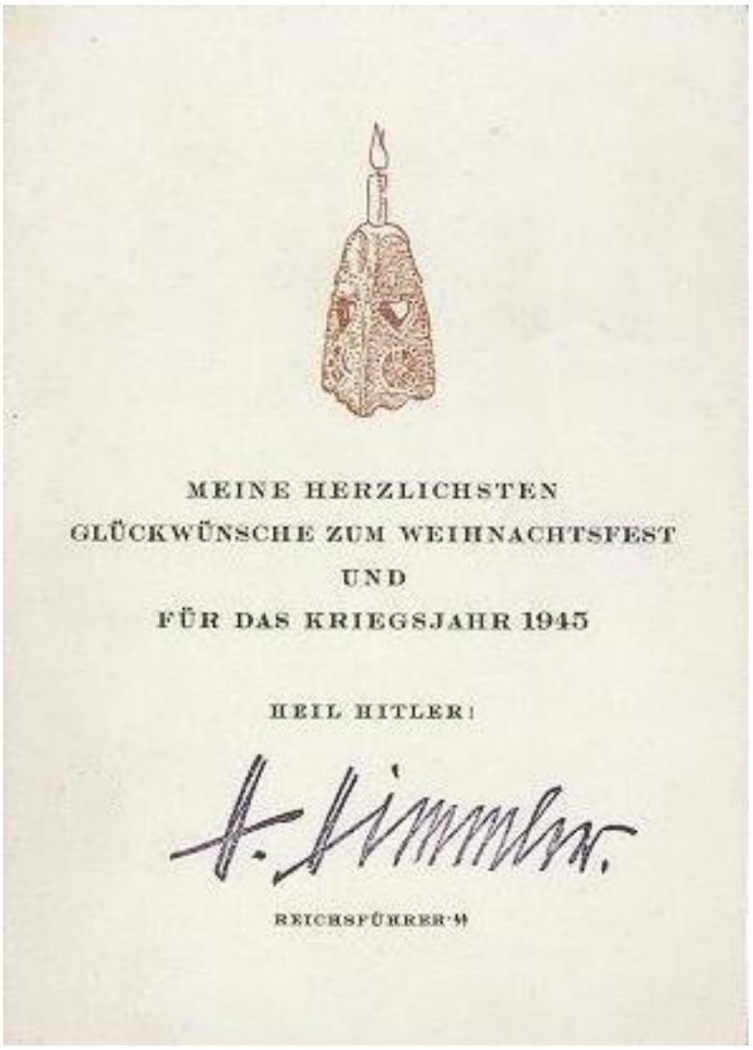

На цьому зображенні зображено різдвяну листівку, надруковану від імені рейхсфюрера СС Гіммлера. Зверніть увагу на липневий напис , який використовується для прикраси цієї простої листівки, на якому написано: «Мої щирі побажання на Різдво та на воєнний 1945 рік».

Machine Translated by Google

Великоднє святкування

Назва Ostern, або «Великдень», має германське походження. Вона вказує на те, що Сонце сходить точно на Ost, або «Сході». З приходом Великодня боротьба між Зимою та Літом вирішується на користь майбутнього Літа, бо коли настає Великдень, Рівнодення вже минуло.

Великдень — це перехідне свято, оскільки його дата визначається не лише Сонцем, а й Місяцем. Великдень — це перша неділя після повного місяця, що настає після весняного рівнодення.

Християнська церква обрала це давньогерманське свято пробудження та воскресіння для святкування воскресіння Христа. Великдень – це свято переможної весни, під час якого закон вічного життя Природи видно в тисячах бруньок та насінні, що росте навколо нас. Ці дні Великодня германська людина святкує, збираючись навколо Великоднього вогню, Дерева Життя в будинку, вербових сережок, великодніх яєць та святкової трапези.
Оскільки він бачить Боже одкровення в законах Природи, всі ці символи є знаками його близькості до Бога.

Великдень – це святковий час, який триває багато днів. Сьогодні ми зазвичай починаємо святкування у Зелену неділю (Вербну неділю), а найбільшим святом є Великдень. Щоб це свято мало для нас значення, ми повинні проводити якомога більше часу з родиною та розпочати підготовку заздалегідь.

Великоднє дерево

У Зелену неділю діти йдуть до лісу та зрізають гнучкий хмиз з плакучої верби, берези та ліщини, який потім зв'язують у вінок.

Вінок слід повісити на гілку липневого колеса, розташовану в кутку будинку. У Великий четвер вінок слід прикрасити вербовими та ліщиновими сережками, а у Великдень слід додати великодні яйця.

Великодні яйця

Усім відомо, що Великодній Заєць несе великодні яйця. На честь цієї історії Заєць з'являється на столі в мигдальному печиві, а у великодньому гнізді — у шоколаді. Великоднім гніздом кожного члена родини є його/її пасхальна тарілка, яку викладають мохом або ватою та ховають у будинку чи на подвір'ї в ніч перед Великоднем. Основним вмістом гнізда є великодні яйця. Їх не слід замінювати солодощами, а мають бути справжніми, живими яйцями. Яйце найчіткіше втілює силу нового пробудження життя. Ось чому всі їдять яйця в це свято воскресіння.

Щоб показати, що ці яйця мають особливе значення, їх розфарбовують та фарбують. Існує багато способів досягти такого забарвлення. Часто яйця забарвлюють у коричневий колір, кип'ятячи цибулеву лушпиння та

Machine Translated by Google

замочіть яйця в цьому настої. Якщо ви купите кольорові харчові барвники, ви можете зробити червону, жовту, синю або зелену шкаралупу.

За допомогою розчину 10-відсоткової соляної кислоти на розфарбованих яйцях тепер можна нанести написи з девізами, рунічними літерами, рамками та малюнками. Вірші на яйцях повинні бути спрямовані до того, хто знайшов яйце, і повинні викликати в нього/неї сміх, чим голосніше, тим краще. Діти можуть допомагати з розфарбовуванням яєць, але не повинні робити гравіювання через очевидну небезпеку потрапляння крапель кислоти в очі.

Яйця, що використовуються для пасхальної випічки, слід прикрашати так само, як і ті, що будуть заховані. Ці яйця тепер мають лише порожнисті шкаралупи, які після гравіювання можна вішати окремо або ланцюжками на пасхальний вінок.

Кольорові половинки шкаралупи з'їдених яєць слід приклеїти догори дном на кінці сережок на вінку. Шоколадні зайчики повинні прикрашати основу липневого колеса, поки їх не з'їдять по черзі.

Великодня прогулянка

Для всієї родини стало корисним звичаєм виходити на прогулянку в перший день Великодня. Навіть негода не може перешкодити ранковій прогулянці у Великодню неділю. Батько не повинен забувати, що він повинен взяти на себе роль Великоднього Зайчика, щоб діти знайшли ліс, повний Великодніх яєць та (уявних) Зайчиків. Щороку діти пробуджуються від наслідків зимової сплячки завдяки цьому особливому досвіду.

Батько повинен подбати про сміх і щастя дітей, розповідаючи їм старі казки: про сліпого, який підстрелив зайця, про кульгавого, який його спіймав, і про голого, який поклав його до кишені; про те, як сонце тричі стрибає на Великдень, коли чує сміх; та історії про Мюнхгаузена, Ойленшпігеля та сміливого Бомберга. Усі ці казки змушують людей сміятися над своєю нісенітницею.

Ковток води з маленького струмка в лісі має бути особливо смачним у Великодню неділю.
А після повернення додому обід має складатися з супу, приготованого зі щавлю, свіжих овочів та яєчні.

Великодні вогні

Великодні вогні, що запалюються в усій нашій народній громаді, – це вогні радості від переможного сходу весни. Тому вони вже вказують на вогні літньої ночі.

Якщо есесівець не може взяти участь в одному зі святкувань навколо вогнищ своєї Батьківщини, він повинен запалити глиняний свічник «Лип» під пасхальною ялинкою в есесівському кутку свого будинку.

Machine Translated by Google

будинок і розмірковувати над значенням цих вогнищ для його предків і значенням Великодня для нього та його родини. Словами старої німецької народної пісні:

Весна прийшла нас зустрічати, південний вітер дме лагідно,
всі луки цвітуть червоними та синіми квітами.
Надворі бурий верес плете собі гарну сукню й запрошує всіх на
травневий танець.
Лісові птахи співають пісні, яких ти бажаєш,
Тож приходь на веселий танець, подорож того варта.
Під зеленими липами сяють білі сукні, Всі зимові печалі
минули для нас, дітей.

На цій фотографії зображено Osterfeuerräder, або «Вогняне колесо Великодня», виготовлене в селі Люгде поблизу Бад-Пірмонта, на якому вирізано прислів'я: Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934, або «Ніхто не може передбачити, з чого ми почнемо». Бог один веде нас до нашої долі, 1934».

Традиція Великоднього вогняного колеса живе крізь століття. Велике дерев'яне колесо приносять на вершину гори або скелі та набивають соломою. Солому підпалюють, а потім колесо котять вниз з гори або скелі, підкреслюючи нашу радість від приходу весни.
У цьому святі беруть участь усі мешканці села.

Machine Translated by Google

Великоднє вогняне колесо проносять через село, а потім піднімають на вершину гори або скелі.
Елемент священної церемонії переважає протягом усього процесу.

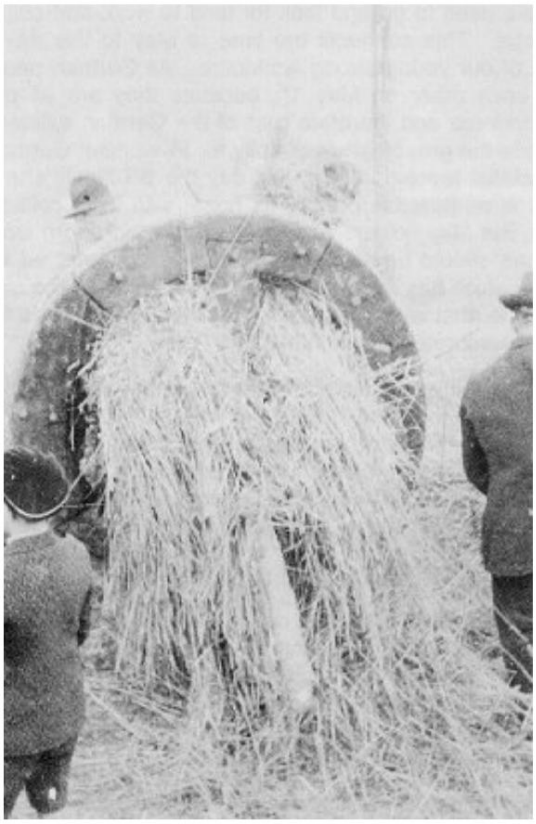

Великоднє вогняне колесо набивають соломою. Після цього солому підпалюють, і колесо котять вниз з гори.

Machine Translated by Google

На колесі на цій фотографії можна побачити девіз Ein Volk, ein Reich, ein Führer.

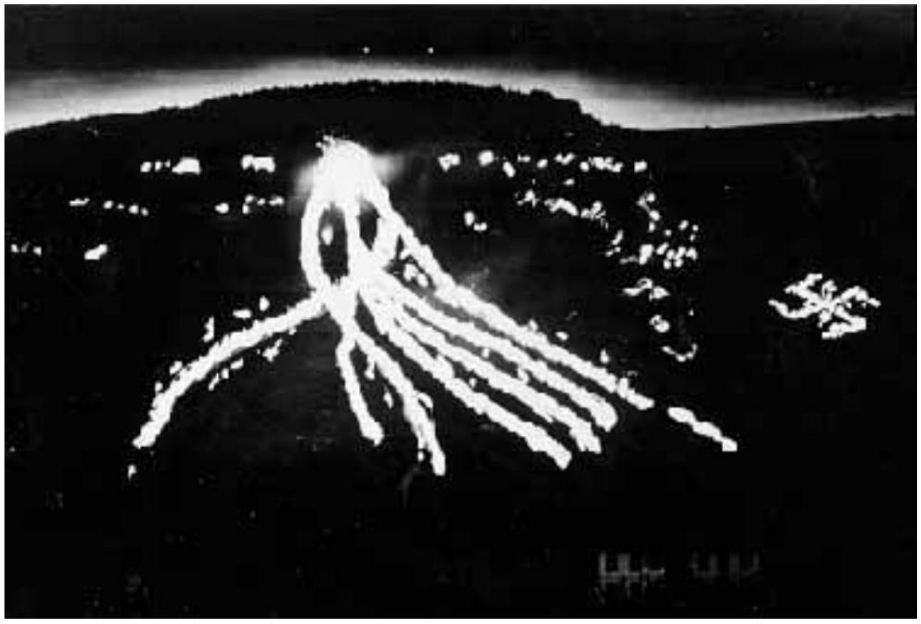

У 1934 році факелоносці організувалися, щоб утворити величезну палаючу свастику на схилах Остерберга, поки Великодні вогняні колеса бігли вниз по пагорбу.

Machine Translated by Google

Травневий час

У давнину травень був улюбленим місяцем для весільних бенкетів. А після весілля молодь йшла шукати землю для роботи та вирощування. Сьогоднішнім святкуванням нашої молодої, сильної робочої сили ми пов'язані з цією традицією з минулого.

Усі німці відчувають зв'язок один з одним 1 травня, тому що всі вони є частиною німецької робочої сили, а отже, частиною німецького існування. Націонал-соціалістична революція зробила перший день травня великим святом єдності для всіх трудящих німців.

У цей день родина СС повинна проводити якомога більше часу поза домом з колегами по роботі та товаришами, а квіти та зелень повинні прикрашати кожен будинок. Усім також слід знати, що перший день травня пов'язаний з іншим травневим святом, яке має грецьку назву П'ятидесятниця. Але якщо перший день травня святкується поза домом, то П'ятидесятниця святкується в родині.

У цю пору року в центрі Липневого колеса має стояти невелика зелена береза, прикрашена різнокольоровими стрічками: Дерево Життя у травні. Кожна дівчина має бути одягнена в біле, ніби вона сама є Королевою травня, центральною фігурою Травневого Танцю. І нарешті, ввечері, прохолодний напій освіжить усіх, хто від щирого серця взяв участь у найбільшому святкуванні Німецької народної громади протягом цього, старовинного місяця шлюбу.

Літнє сонцестояння

Сонце досягло своєї найдовшої кривої на небі. Цього дня його світло сильніше та довше триває, ніж будь-якого іншого дня. На крайній Півночі Сонце залишається вгорі протягом 24 годин. Після свого народження на Різдво світло нарешті досягло вершини свого розвитку.

Середина року для нас символізує середину нашого життя, наші сильні, мужні дії, єдність в домі та існування нашого Народу.

Разом з іншими організаціями, що беруть активну участь у розбудові Німецького Рейху, СС щоночі марширують до вогнищ на пагорбах і в горах. Гра Сонця — це знак вічного циклу життя, вогонь — священний морок ніколи не згасаючої сили Сонця, а промови дають напрямок і підбадьорюють майбутні битви.

У будинку есесівців діти зібрали сосновий хмиз та червоні квіти щавлю, які зв'язують у вінок і кріплять вертикально до дерева лип. Коли вогнища згаснуть, батько повертається додому, запалює глиняний свічник лип та свічки на вінку, будить дітей і розповідає їм про святкування та промови. Ця практика має пробудити в дітей бажання бути частиною святкування таємниць літнього сонцестояння.

Machine Translated by Google

Свято врожаю

Восени дні стають коротшими, а ночі довшими, і рік наближається до кінця. Земля дала рослинам рости, Сонце дозріло плоди, і тепер комори та льохи наповнені дарами Землі. Сувора зима може настати. Люди з вдячністю дивляться на свого Бога, який дає все рости, і шанують його через Свято врожаю.

У будинку есесівця все буде підготовлено до святкування жнив. У містах особливо слід наголошувати на зв'язку зі збиранням врожаю на фермах. Дітям слід ходити по полях збирати солому для жнивного вінця, а не купувати її, щоб поглибити своє розуміння жнив.

Вдома солому зв'язують у жнивний вінок або корону та підвішують до Дерева життя посеред Липневого колеса. Його прикрашають червоними яблуками та іншими фруктами, а під ним кладуть Липневу тарілку з хлібом і сіллю. Це забезпечує гарну обстановку, щоб почути подячну промову фюрера з Бюкебурга. Багато німців йдуть до Бюкебурга, щоб особисто послухати промову.

Обряди смерті

Небелунг (листопад) – місяць мертвих. Рік помирає, останнє листя опадає з дерев. Цей час дуже сумний і меланхолійний. Ми по-новому розуміємо, що як воскресіння на Великдень є частиною річного циклу, так само і вмирання восени. Життя містить у собі і народження, і смерть. Оскільки життя для нас священне, народження і смерть недоторканні.

Історично дні пам'яті припадають на цей місяць Небелунг. 10 листопада 1914 року відбулася битва при Лангемарку, 11 листопада 1918 року — смертельний день перемир'я, а 9 листопада 1923 року — марш до Фельдхеррнхалле. Щолістопада фюрер, а разом з ним і вся нація, повертаються до Фельдхеррнхалле, щоб вшанувати пам'ять наших загиблих мучеників.

Протягом цього місяця кожен має відвідати могили своїх близьких, взявши з собою вінки з квітів та вогники життя. Есесівець, який відчуває особливу близькість до покійних, запалить свій глиняний свічник «Лип» на честь своїх загиблих товаришів та загиблих членів своєї родини цими довгими сутінковими вечорами.

Якщо зібралося більше членів родини, то слід випити тост на честь померлих. Вінок, призначений для кладовища, спочатку має висіти на липневому колесі протягом дня або двох, щоб поглибити значення та перенести всі особливі вітання родини до родини.
предків.

Протягом цього часу в кутку СС слід виставити фотографії предків, а загальна розмова має стосуватися їхнього хорошого життя та хороброї смерті.

Machine Translated by Google

Жінка-есесівка згадує свого загиблого чоловіка

Machine Translated by Google

Куточок липневого та СС

На фотографії нижче зображено типовий куточок есесівської епохи та сімейну скриню, наповнену цінними сімейними та есесівськими сувенірами. У центрі скрині знаходиться глиняний свічник «Лип» з двома тарілками «Лип», а на одному кінці — Сімейна книга. Позаду знаходиться стіна, драпірована красивими традиційними мотивами. Скриня виготовляється на прохання родини та може бути покрита різьбленими рунічними літерами.

Дім есесівця має бути впізнаваним за своїм куточком, присвяченим есесівцям, який відведено для особливих святкувань його родини. У цьому куточку слід зберігати всі ті речі, що нагадують нам про наші вищі обов'язки. З цього куточка, присвяченого липню та есесівця, радісне та сильне сяйво має огортати дім і

Machine Translated by Google

усіх людей, які живуть у ньому. У цьому кутку слід зберігати все те, що зміцнює голос нашої крові та обов'язки перед землею та Народом, і все, що демонструє наші переконання.

У кутку має домінувати сімейна скриня, в якій зберігаються будь-які сімейні реліквії, а також різноманітні святкові прикраси, що використовуються протягом року. Спочатку можна використовувати невеликий столик, але зрештою кожна сім'я СС повинна мати свою власну скриню.

Глиняний свічник «Лиць» стоїть на скрині цілий рік, оточений липневими тарілками, по одній для кожного члена родини, які використовуються для всіх щорічних громадських святкувань, а також на дні народження, весілля та день смерті. Іноді липневі тарілки замінюються липневим колесом, яке використовується для утримання Дерева життя та п'яти вінків року: по одному на Адвент, Великдень, травень, сонцестояння та жнива.

На стіні за скринею слід повісити фотографії фюрера та одного з рейхсфюрерів СС, а також сімейні фотографії, імена предків та пам'ятні речі воєнних часів. Там також мають бути великі руни СС та свастика.

Куточок липня та СС є мірою того, наскільки есесівець та його дружина беруть участь у звичаї СС.

Сімейна книга. Кожному

есесівцю слід суворо нагадувати про його обов'язок тут, про який його сини та доньки нагадуватимуть йому також у майбутньому: він повинен попросити своїх живих батьків та бабусь і дідусів негайно записати всі свої дитячі спогади, а також будь-які інші спогади, які слід передати майбутнім поколінням.

Імена та дати на табличці з іменами предків не матимуть значення для цих поколінь, якщо їх не супроводжуватиме якомога більше історій, що детально описують життя, труднощі, свята та середовище, в якому жили наші предки. Це знання про сімейну родовідну лінію захистить майбутні покоління від новобагатих і тих, хто кар'єрно зростає.

Бабусі й дідусі, які часто мають дуже добру пам'ять на дитячі події, зобов'язані записувати свої знання та досвід для своїх правнуків. Есесівець повинен просто підійти до них, покласти перед ними блокнот і сказати: «А тепер напишіть, як це було раніше». Будь-яке небажання зазвичай швидко зникає, оскільки люди похилого віку зазвичай люблять ділитися своїми спогадами.

Коли бабуся з дідусем закінчать писати, настає черга батьків есесівця. І він сам також повинен почати вести облік свого досвіду, особливо війни, товариства та героїзму своїх побратимів-есесівців.

Зібрані таким чином історії слід читати родині напередодні Різдва. Таким чином, буде збережено та зміцнено важливий сімейний дух.

Machine Translated by Google

Наші рунічні літери

Протягом 5000 років нордичний народ використовує рунічні літери для символічного вираження бажання чи священної думки. Одним із найдавніших символів є свастика, яка є знаком священного циклу Сонця і тому може розглядатися як символ ідеології нордичної раси. Сьогодні вона є символом нашого Третього Рейху.

Кожен кваліфікований член офіцерського корпусу СС носить руни Сіг, Гібор, Тюр, Фа та Хагал на своєму Тотенкопфрінгу, або «Кільці з Головою Смерті».

Руни Ман та Ір використовуються як знаки народження та смерті відповідно, в оголошеннях, некрологах та надгробках. Руни Інг та Одал є знаками крові (весілля) та землі (у сімейних маєтках та фермах) відповідно.

Перстень є символом нової релігії СС. Після смерті власника його слід зберігати у замку Гіммлера Вевельсбург.

Перстень СС Тотенкопф'є виготовлений зі срібла, з рунічними знаками серед дубового листя вигравірувані на зовнішній стороні. На внутрішній стороні вигравірувано ім'я власника, дату отримання персні та підпис рейхсфюрера СС Гіммлера.

Machine Translated by Google

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

Почесна грамота SS -Totenkopfring, присуджена гауптштурмфюреру СС Шмідту в 1934 році

Machine Translated by Google

Слова цитати такі:

Нагороджую вас Перстнем Мертвої Голови СС.

Це має бути:

Символ нашої вірності фюреру, нашої непохитної слухняності нашим начальникам та нашого непохитного почуття зв'язку та товариства.

«Мертва голова» – це нагадування про те, що завжди потрібно бути готовим ризикувати власним життям заради життя цілого.

Руни навпроти Голови Мертвого Покрову – це священні символи нашого минулого, з яким ми знову пов'язані через філософію націонал-соціалізму.

Обидві руни Sig представляють назву нашого Schutzstaffel.

Свастика та руна Хагал покликані тримати перед очима нашу непохитну віру в перемогу нашої філософії.

Кільце оточене дубовим листям, листям старого німецького дерева.

Цей Перстень не можна придбати, а також не можна допускати його потрапляння до рук сторонніх осіб.

Його слід повернути рейхсфюреру СС після вашого звільнення з СС або після вашої смерті.

Виготовлення імітацій та копій є кримінальним злочином, і ваш обов'язок — запобігати цьому.

Носіть цю каблучку з честю!

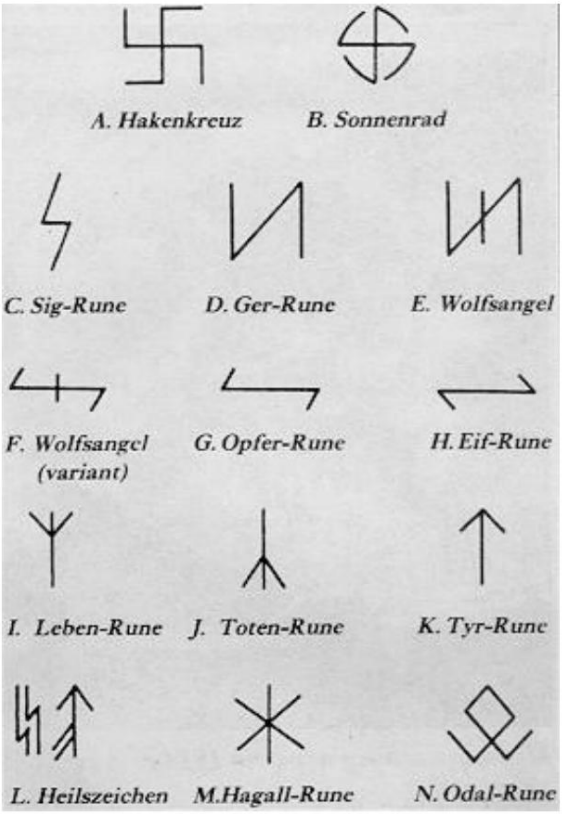

Деякі з найпоширеніших рунічних літер

Machine Translated by Google

Усі наступні рунічні літери слід щедро використовувати у різдвяній випічці та для оздоблення великодніх яєць і подарунків:

Руна Хагал: Всеохоплююче. Слово Хагал
означає «град», як і градові камені, і символізує неконтрольовані та руйнівні сили. Через знищення ворога досягається мир.

Руна Сіг: Переможне Сонце. Сонце
обіцяє переможну силу. Дві руни Сіг на прапорі СС виражають старе прислів'я Sig und Sal, спокута, що приходить від перемоги Сонця.

Руна Гібор: Переможне Життя. Руна
Гібор складається з рун Сіг та Іс. Руна Іс — це лінія року, що йде з півночі на південь, і символізує життя або особистість.

Руна Тір: Почесне самопожертвування.
Руна Тір символізує германського бога війни Тіра (або Зіу, або Зевса). Її значення — самопожертва заради честі.

Руна Фа (або Фе): Багатство.
Фе походить від германського Feod, або «сільськогосподарські тварини», що символізує багатство. Руни Фа та Тір разом означають самопожертву аж до смерті, незважаючи на матеріальні чи мирські блага.

Руна чоловіка: Народження
Підняті руки символізують народження живої істоти.

Руна Yr: Смерть
Руки, спрямовані вниз, вказують на смерть живої істоти. Руни Man та Yr взяті зі спиць Сонячного Колеса.

Руна Ing: Народитися.
Слово Ing використовується в сучасній німецькій мові як суфікс для сотень слів. Руна показує зв'язок двох носіїв життя і тому використовується на весіллях.

Руна Одал (або Алод): Спорідненість.
Руна Одал символізує все, що ми пов'язуємо з Батьківщиною, сімейним маєтком, сімейною фермою та ґрунтом.

Machine Translated by Google

Святкування дня народження

Хоча день народження не є одним із найбільших свят у році, він заслуговує на згадку, оскільки це щорічне свято для кожного члена родини. Тому його слід ретельно організувати всією родиною.

Прикрашена свічками, тарілка іменинника стоїть на сімейній скрині, оточена невеликими подарунками, тортом та сезонними квітами. На тарілці має бути трохи землі, а глиняний свічник має бути оточений маленькими свічками, кількість яких дорівнює віку дитини. Свічки також можна розташувати на зовнішньому кільці вінка. Або ж можна придбати гарне дерев'яне кільце, прикрашене рунічними літерами.

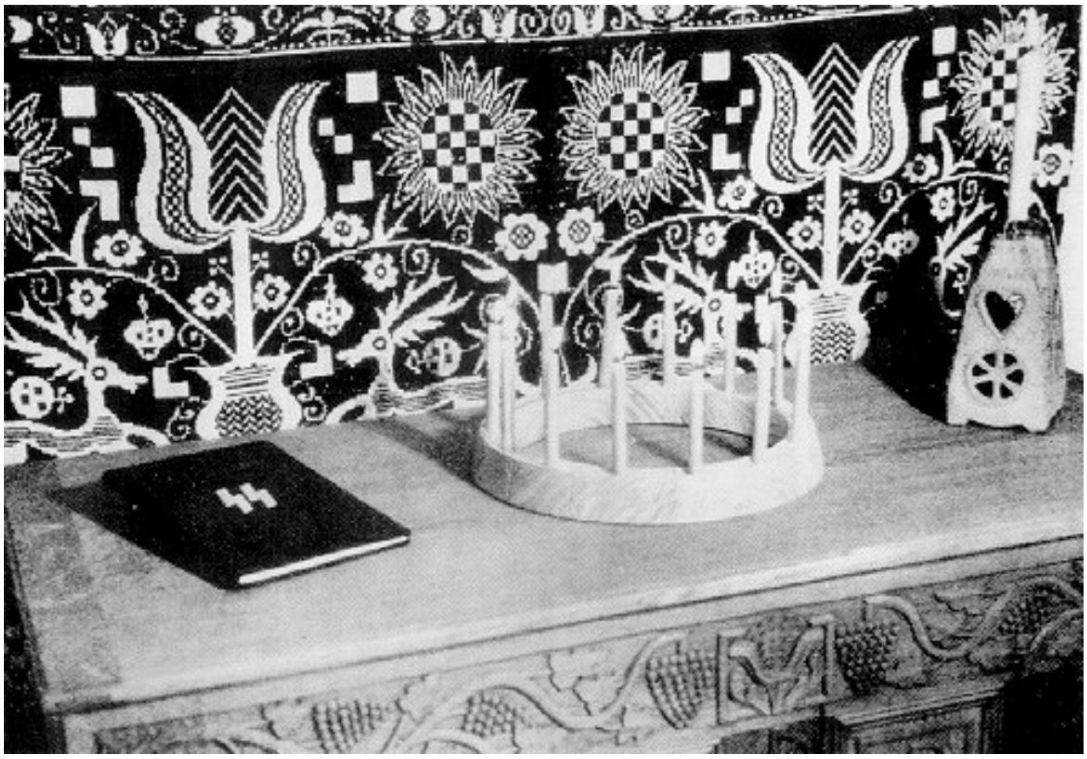

Geburtstagsring , або «Іменинний перстень»

Кільце для іменинного дня може вмістити 14 свічок. Щороку запалюється ще одна свічка, доки у віці 14 років дитина не приєднається до Гітлерюгенда або Bund Deutscher Mädel і не почне формувати своє власне життя. По обидва боки від кільця для іменинного дня знаходяться глиняний свічник «Jul» та «Сімейна книга». Керамічне кільце для свічки можна придбати у компанії Porzellan-Allach GmbH.

Загальне правило щодо дарування подарунків полягає в тому, що цінність подарунка пов’язана не з його комерційною цінністю, а з турботою та увагою, з якими він був створений або обраний, і зі зв’язком, який він створює між дарувальником і одержувачем. Даруючи подарунки дітям, будьте обережні, щоб не розпестити їх.

Machine Translated by Google

Особливі святкування в родині

У рамках родини СС проводяться чотири спеціальні святкування:

1. Ім'я дитини, 2. Зарахування
дитини до молодіжних організацій СС, 3. Весільна церемонія та вступ
дружини до лав СС, 4. Похорон членів сім'ї.

Навіть донині багатьом людям здається неможливим уявити ці святкування без церкви та її служителів. Особливо жінки були полонені атрибутами весільної фати, ладану, органної музики та темних церков; і вони навряд чи уявляли, що могли б обійтися без них.

Партія та її організації прагнуть сприяти святкуванню цих святкових подій відповідно до наших ідеологій. Але неодноразово спостерігалося, що церковні церемонії лише копіювалися, а найважливіші дії виконували державні чиновники, а святкування використовувалися для пропагандистських цілей поза межами сім'ї.

Слід повторити: наші святкування повинні відображати нашу ідеологію. Вони мають бути простими, зрозумілими та лаконічними. Тільки тоді ми зможемо повністю зрозуміти та оцінити їх, і тільки тоді вони дадуть нам внутрішню силу. Нордична людина рішуче відкидає будь-яку містичну атмосферу, створену світловими ефектами, приємними запахами та натхненними промовами. Ми знаємо, що наші почуття глибоко зворушені, коли ми маємо чітке та справжнє розуміння більших зв'язків нашої долі. Ми найщасливіші, коли отримуємо нову енергію та силу волі від такої години святкування.

Наші святкування повинні супроводжуватися товариством, участю та відчуттям приналежності всіх причетних. Цим вони вже відрізняються від звичайних церковних святкувань. Промовець має бути різним з кожної нагоди і не завжди повинен бути керівником підрозділу чи старшим керівником. Близький друг чи товариш часто набагато краще підготовлений до виконання цієї почесної вимоги.

Запрошення слід надсилати лише дійсним учасникам. Будь-яке театральне розширення цього кола рішуче засуджується.

Наведені нижче рекомендації представляють схвалений спосіб святкування, як і повинні робити справжні чоловіки та жінки СС. Але кожна сім'я повинна знайти в цих рекомендаціях форму, яка найкраще підходить для її потреб. обставини.

Давання імені дитині. Давання
імені дитині – це сімейне свято, на якому присутні лише батьки та найближчі родичі, а також деякі близькі друзі батька з СС. Батько або його довірена особа дає ім'я, а член СС приймає дитину до спільноти СС.

Machine Translated by Google

Церемонія надання імені має відбуватися в сімейному домі. Кімнати мають бути прикрашені зеленню та квітами. Родина сяде півколом, батьки посередині, а мати тримає дитину.

Той, хто дає ім'я, або батько, або інший член сім'ї, якщо він бажає, говорить першим. Промова має бути короткою та простою, подякувати матері та пов'язати ім'я з дитиною.

Правильний вибір імені має першорядне значення. Будь ласка, прочитайте книгу імен Б. В. Зельхова, яка пропонує колекцію добрих старих німецьких імен разом з їхніми значеннями. Вона також містить розділ про іноземні імена та країни їх походження, щоб застерегти від їхнього...

використання.

Тепер член СС прийме дитину в спільноту СС. Він також говоритиме просто, як друг батька. Теми, на які він може поговорити:

1. Німеччина, що зростає, в якій виростатиме дитина, 2.
Любов фюрера до всіх дітей, 3.
Шанування фюрера перед матерями, 4.
Благородний вчинок жінки у сприянні зростанню народу, 5. Обов'язки членів
СС у ширшій родині СС.

Machine Translated by Google

Потім член СС дарує матері невеликий подарунок. Це може бути книга родоводу або ювелірна прикраса, така як брошка. У деяких районах Німеччини (Шлезвіг-Гольштейн, Кельн) кожна рота СС має кілька колисок, які приносять до будинку новонародженого. Дуже нужденні сім'ї отримують безкоштовний наряд, а ім'я кожної дитини гравірується на колисці.

Дитині слід подарувати власну липову тарілку в день іменування. Липнова тарілка використовуватиметься на кожен день народження та на кожне велике свято в наступні роки.

Церемонія іменування щасливо завершується святковою вечерею або приємною розмовою за кавовим столиком. Може грати легка музика.

Молодіжні організації СС. У віці 10 та 14 років
юні німці роблять важливі кроки для свого майбутнього: у 10 років вони дають свою першу обіцянку фюреру, а у 14 років присягають на послух. Вони також стають членами відповідних політичних організацій, де навчатимуться в колі своїх товаришів. Ці два важливі дні в житті юнаків і дівчат стануть щорічними святкуваннями для їхніх націонал-соціалістичних сімей.

Церква обирає цей вік для першого причастя та конфірмації дитини. Але значна частина уваги та очікувань дитини в цих випадках зосереджена на новому костюмі, новій сукні, новому молитовнику, подарунку від хресних батьків. Десятирічна дитина майже нічого не зрозуміє з подій у церкві, а чотирнадцятирічна не набагато більше.

Але десятирічний син і донька батьків-націонал-соціалістів точно зрозуміють, що з ними відбувається, коли 19 квітня одягнуть гарну форму Юнгфольку або
Юнгмядель, після співу урочистої пісні та прослуховування товариської промови
Керівник відділення, вони проголошують разом з тисячами інших у Рейху:

> Я обіцяю виконувати свій обов'язок у німецькому Юнгфольксвілі / Юнгмяделі з любов'ю та вірністю до фюрера та нашого прапора, нехай допоможе мені Бог.

Коли хлопчик проголошує ці слова, він бачить, як запалюється новий світ, до якого він тепер належить, світ армійських барабанів, труб, маршируючих товаришів, прапорів та лідерів. Батьки стоять поруч і радіють, що змогли зробити фюреру найкращий подарунок на день народження, який тільки могли йому зробити, і дякують йому за все, що він зробив.

Вдома десятирічна дитина буде центром родини. Вона отримає невеликий подарунок: можливо, фотографію фюрера, книгу або акуратно написану обіцянку, яку щойно дала дитина. Сімейна трапеза має бути святковою, з квітами, що прикрашають стіл, та улюбленими стравами дитини. Батько скаже кілька слів, щоб нагадати про важливість цього дня, який неодмінно запам'ятається дитині на все життя, тим самим забезпечуючи їй напрямок на майбутнє.

Machine Translated by Google

У 14 років хлопці переходять з Юнгфольку до Гітлерюгенду, а дівчата з Юнгмяделя — до Бунд Німецьких Дівчат.

Поворотний момент у житті: дітей залучають до Гітлерюгенд і Bund Deutscher Mädel

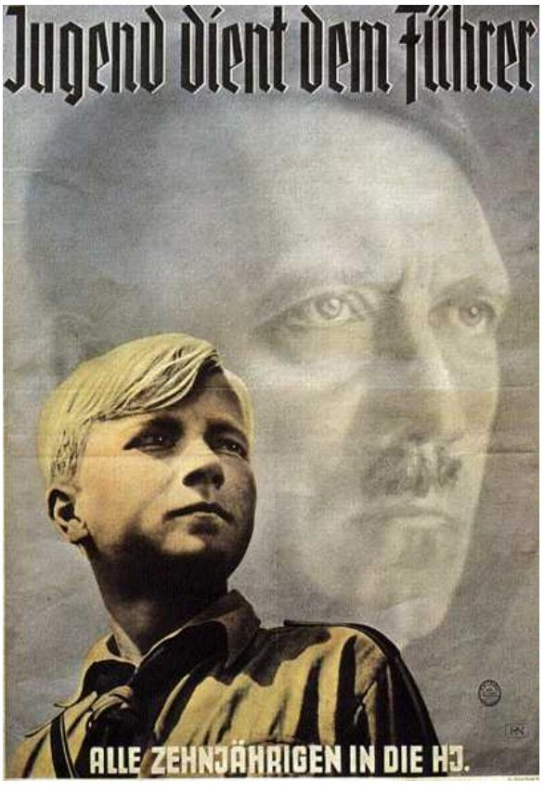

Machine Translated by Google

Урочиста церемонія відбудеться 20 квітня, у день народження фюрера. Слова присяги:

> Я клянуся щиро та безкорисливо служити фюреру Адольфу Гітлеру в Гітлерюгенді / Bund Deutscher Mädel. Я клянуся завжди працювати заради єдності та товариства німецької молоді. Я клянуся слухняністю лідеру Рейхської молоді та всім лідерам Гітлерюгенда / Bund Deutscher Mädel. Я клянуся завжди бути гідним нашого священного прапора, нехай допоможе мені Бог.

Цю урочисту обіцянку слід відтворити у тому, як цей день святкує вся родина.

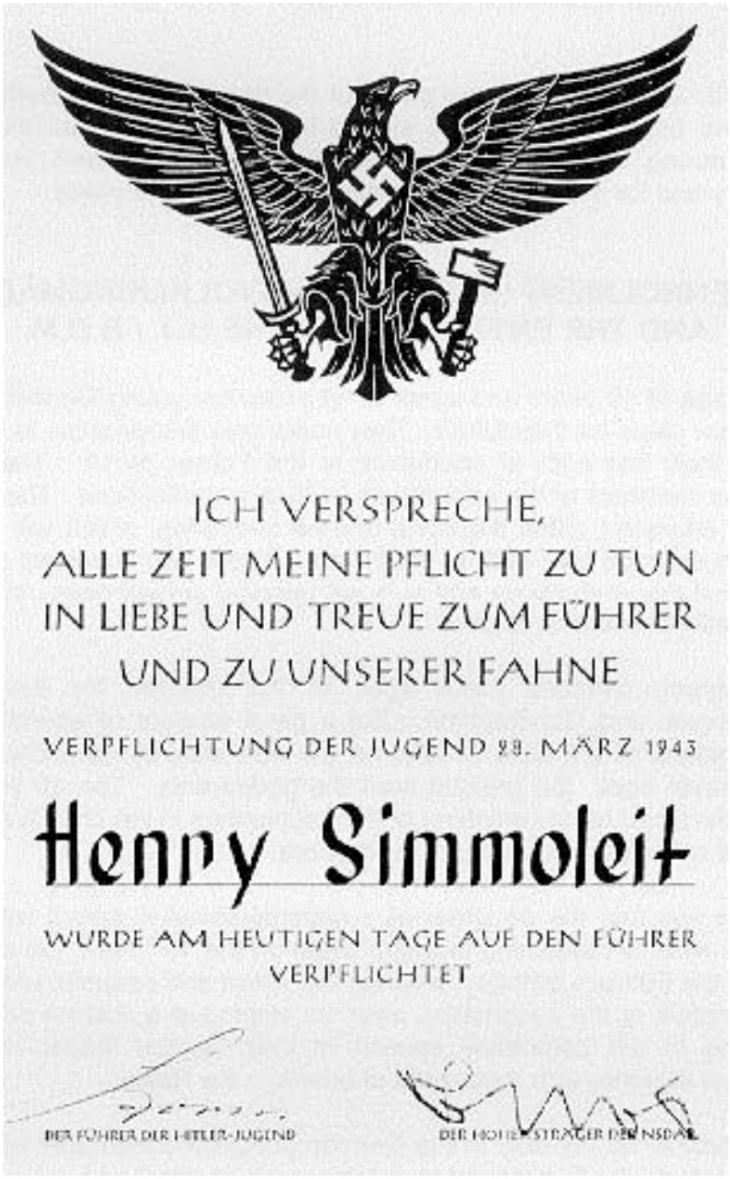

Присягу, зображену вище, склав Генрі Сіммоляйт під час вступу до Гітлерюгенду. Цитата датована 28 березня 1943 року. Багато присяг було складено приблизно в день народження Гітлера.

Machine Translated by Google

Весільна церемонія та вступ дружини до лав СС

З 1875 року закон вимагає, щоб кожен шлюб був визнаний державою. Незважаючи на це, багато людей вважають церковну церемонію важливішою, оскільки до початку Другого рейху лише церковне весілля вважалося дійсним. Цю точку зору підтримують навіть самі державні чиновники, які часто проводили цивільну церемонію в холодних, темних і сірих кімнатах, перетворюючи її на просто формальність.

Третій Рейх має інший погляд на шлюб: він розглядає його як ядро держави. Людей, які бажають одружитися, консультують та перевіряють на придатність та генетичне здоров'я. Держава піклується про сім'ю, прагне усунути фінансові перешкоди, наскільки це можливо, та дедалі більше наголошує на важливості сім'ї.

Усі ці зміни тепер мають бути помітними на весіллі в РАЦСі. У деяких випадках місцева влада навіть надала гарну кімнату для церемонії. З часом державні чиновники в елегантній формі проводитимуть церемонію відповідно до указів рейхсфюрера СС.

Тим часом, весілля есесівця може бути проведене будь-яким високопоставленим чиновником СС. Обмін обручками має відбутися після шлюбних обітниць.

На цьому фото зображено весільну залу в маленькому містечку Тальхайм, неподалік від Вельса. Стіну прикрашають слова фюрера:

> Die Familie ist die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.
>
> Сім'я є найменшою, але найважливішою одиницею у побудові всієї державної структури.

Machine Translated by Google

Наречений тримає свій кинджал СС, а також весільне видання «Майн Кампф» , яке було подаровано парі під час церемонії. Сукня нареченої має бути святковою, але фата та весільний вінок, зображені тут, є східними традиціями і їх слід уникати.

Пару слід об'єднати як чоловіка та дружину на церемонії реєстрації шлюбу. SS-Eheweihe, або «служба благословення шлюбу», зображена вище з замку Вевельсбург у 1935 році, занадто схожа на безглузді церковні ритуали і її слід уникати.

Machine Translated by Google

Весільна трапеза, якщо це можливо, має відбуватися в домі молодят. Столи мають бути прикрашені зеленню та квітами, з особливою увагою до місць нареченого та нареченої. Різні групи, пов'язані з СС, можуть допомогти з приготуванням їжі, музикою, декораціями тощо. До цих груп належать Гітлерюгенд, Bund Deutscher Mädel та NS-Frauenschaft.

Саме зараз, під час трапези, дружину приймають до СС. Близький друг СС повинен сісти навпроти пари. Безпосередньо перед початком трапези або на її початку він звертається до пари про цінність та повагу, які держава та СС мають до сім'ї, а також про важливість збереження народу. Він повинен розповісти про девіз СС « Meine Ehre heißt Treue » («Моя честь — вірність»), який тепер стає девізом і для жінки. Він повинен зазначити, що доки пара дотримується законів СС та виконує свій обов'язок, СС захищатиме їх.

Потім промовець приймає жінку до лав СС і вручає парі невеликий подарунок, можливо, книгу чи картину. Він також дарує їм дерев'яну тарілку з хлібом і сіллю та два глиняні кухлі. Ці подарунки мають нагадувати їм дотримуватися простого та чистого способу життя.

Чим ближчою була дружба між промовцем і парою, тим змістовнішою була його промова. Він був свідком розвитку стосунків і кохання між нареченим і нареченою, а також випадкових розбіжностей, які швидко вирішувалися у справжній есесівський стиль. Він також допоміг їм зблизитися.

Слова промовця повинні закінчуватися « Зіг Хайль» (Sieg Heil) для фюрера та молодят. Решта бенкету має бути радісною та, якщо можливо, завершитися танцями.

У 1933 році 50 пар націонал-соціалістів одружилися в церкві Лазаря в Берліні.

Machine Translated by Google

Похоронні обряди

Це найурочистіше з наших святкувань має бути найретельніше сплановано. Обов'язок командира підрозділу СС — стежити за тим, щоб усе проходило гладко. Він може обрати своїх найкращих есесівців, щоб забезпечити це.

Спочатку командир підрозділу відвідає дружину або батьків свого товариша по СС, щоб дізнатися, чим він може допомогти. Він зробить усе можливе, щоб полегшити їхній біль та почуття безпорадності, допомагаючи родині мужнім чином. шлях.

Водночас він починає підготовку до похорону, що стало набагато простіше тепер, коли всі ускладнення, що раніше виникали через необхідність церковного поховання, були усунені Указом міністра внутрішніх справ 1939 року.

Поховання відбуватиметься або в будинку померлого, на його робочому місці, в місці зборів СС, або на кладовищі. У всіх випадках, крім останнього, труна повинна стояти посеред кімнати, завішана прапором СС, з кинджалом і шапкою померлого. Почесну варту складають шестеро есесівців у формі, у сталевих шоломах і білих рукавичках.

Кімнату прикрашають квіти та зелень товариші есесівця. Простий зелений ялиновий вінок, символ постійно оновлюваного життя, має зображати руни СС на своїй стрічці та бути покладений на труну як привітання від підрозділу СС померлого та від рейхсфюрера СС.

Родині слід надати час попрощатися перед публічною церемонією, після якої відбудеться прогулянка до кладовища. Труну слід перевозити на відкритому плоскому возі, щоб прапор СС було видно здалеку. Коней не слід одягати в чорне, але віз слід прикрасити зеленню.

Шість несучих труну йдуть поруч із возом. Музиканти СС та підрозділ СС йдуть перед труною, члени родини та близькі друзі — позаду. Інші люди можуть слідувати за ними, а всі вінки перевозяться на окремому возі.

Біля могили труну ставлять на видноті. Повинен грати лише один музичний твір, після чого командир підрозділу вимовляє кілька зворушливих слів про життя померлого, його почуття обов'язку та відданість СС, родині та роботі. Скорботним нагадують, що він повернувся до своїх предків і житиме далі у своїх дітях та в Ордені СС.

Потім командир підрозділу дістає з труни кинджал есесівця, на лезі якого написано девіз СС « Meine Ehre heißt Treue» («Моє серце в гріху!»), та обмінює його на кинджал родича або близького товариша по СС, як знак продовження СС через боротьбу та обов'язок.

Тепер есесівці повільно опускають труну в могилу під звуки барабанного дробу та залпу почесної варти. Почесній варті не слід стояти надто близько до могили, оскільки дружини та матері засмучуються гучним шумом пострілів.

Machine Translated by Google

Після того, як труну опустять, родичі та близькі друзі можуть вийти вперед, щоб кинути квіти в могилу.
Потім есесівські товариші почнуть засипати могилу в урочистій тиші.
Після завершення есесівці утворюють кільце навколо могили та співають есесівську «Пісню вірності».
Особливо важливо, щоб ця заключна частина церемонії була бездоганною.

Похорони дружин есесівців по суті однакові, за винятком обміну кинджалами.
Обов'язком командира підрозділу є підтримка своїх бійців усіма можливими способами у разі похорон дружини або дитини.

У всіх цих сумних та урочистих випадках сила, єдність та товариство есесівців будуть найбільшою втіхою для скорботного есесівця, допомагаючи йому вчасно подолати горе та смуток.

Присяга есесівця

Доречно завершити цей короткий огляд святкувань у житті родини СС присягою есесівця:

> Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, als Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.

> Клянуся тобі, Адольфе Гітлере, як фюрер і канцлер Рейху, у вірності та мужності. Клянуся тобі та моєму обраному тобою начальству у послуху до смерті, нехай допоможе мені Бог.

Machine Translated by Google